

JÄMSTÄLLDHETSPOLITISKT

MANIFEST

Antaget på riksmötet 2021

Innehåll

A) Jämställdhetspolitiska utgångspunkter	3
B) Ekonomi och arbetsmarknad	3
C) Familjen	7
D) Trygghet	8
E) Hälsa, sjukvård och socialt	10
F) Internationellt	12
G) Männen	13
H) Feminism	14

JÄMSTÄLLDHETSPOLITISKT MANIFEST

A) Jämställdhetspolitiska utgångspunkter

Vi i Kristdemokratiska Ungdomsförbundet (KDU) tror på människors lika värde och har det som utgångspunkt för utformandet av vår jämställdhetspolitik. Vi tror att varje människa är unik och att hon bör betraktas som en helhet där hon har kroppsliga, själsliga och andliga behov. Varje person formar sin personlighet och sina värderingar i samspel med de gemenskaper hon finns i. Utifrån personalismen, som är kristdemokraternas människosyn, tror vi därtill att människan har en fri vilja och att hon har en moralisk natur. Dessa idéer om människans väsen ligger till grund för all vår politik och blir särskilt synlig inom de politikområden som handlar om mellanmänniska relationer. Jämställdhetspolitiken är kanske ett av de allra tydligaste exemplen på ett sådant.

Jämställdhet ur ett kristdemokratiskt perspektiv utgår ifrån lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter. Det svenska samhället skall sträva efter att ge alla människor samma möjligheter att kunna förverkliga sina drömmar. Som Kristdemokrater anser vi även att det finns ett moraliskt ansvar gentemot våra medmänniskor i andra länder. Ett svenskt arbete för jämställdhet skall också verka internationellt. Vi anser det också viktigt att jämställdhetspolitiken inte enbart har ett ensidigt fokus. Inget kön ska försummas i arbetet mot ett mer jämställt samhälle.

Vi kristdemokrater betraktar inte utfallet som ett absolut mått på jämställdhet. Vi vet att verkligheten är mer komplex än så. Människor väljer olika typer av liv och så ska det också få vara. Detta innebär också att människor möter olika typer av problem i sin vardag. Vår utgångspunkt är att ett jämställt samhälle är ett samhälle där såväl kvinnor som män ges samma möjligheter och förutsättningar att forma sitt liv. Jämställdhetspolitiken syftar till att säkerställa detta samt undanröja eventuella hinder. Vi erkänner samtidigt att det finns gränser för vad som faller inom ramarna för det offentliga att styra.

Vi vet att politiken aldrig kan programmera människor att leva på ett, från politikens sida, önskvärt sätt. När politiken ämnar göra detta, förlorar man fokus från de problem politiken faktiskt kan - och bör - åtgärda. Jämställdhetspolitiken måste därför komma närmare de många utmaningar det stora antalet kvinnor och män möter i sin vardag.

B) Ekonomi och arbetsmarknad

Att arbeta och betala skatt är att göra rätt för sig. Men det är även en frihetsfråga som möjliggör för den enskilde att leva ett liv, ensam eller tillsammans med någon, av förverkligande och strävan.

Löner:

Att arbeta och göra rätt för sig ska alltid löna sig. Vad som avgör den enskildes lön kan variera beroende på faktorer så som utbildningsnivå, erfarenhet och yrke. Bortom faktorer som dessa finns det fortfarande ett oförklarat lönegap på omkring 4,3% till mäns fördel. Inom den kommunala sektorn är motsvarande siffra 0,3%. Lönesättningen speglas av såväl arbetsgivarens som fackliga organisationer och förbunds uppfattningar om värdet av ett arbete. Även om denna siffra minskat, finns det fortfarande indikatorer på att lönediskriminering sker på svensk arbetsmarknad. Att diskriminera utifrån kön, hudfärg eller sexuell läggning är oacceptabelt och skall leda till konsekvenser.

Lagstiftningen om lönekartläggning har funnits i Sverige sedan 1994. Den rödgröna regeringen ändrade lagstiftningen 2017 efter att Alliansregeringen minskat den administrativa bördan för småföretagare att redovisa och genomföra lönekartläggningar. Riksrevisionens granskning (RIR 2019:6) av diskrimineringslagstiftningens krav på lönekartläggning visade däremot att dess nuvarande utformning har liten möjlighet att påverka löneskillnaden mellan män och kvinnor. Lagstiftningen hade liten påverkan och visade sig vara svår att tillämpa i praktiken. Riksrevisionen föreslog istället en lagstiftning som bättre kan anpassas efter arbetsgivare av olika storlek och som minskar arbetsbördan för arbetsgivare, samt att Medlingsinstitutet ges i uppdrag att följa löneutvecklingen mellan män och kvinnor.

I Kristdemokratiska Ungdomsförbundet anser vi att det är en självklarhet att lönekartläggningar ska kunna genomföras för att upptäcka och motverka diskriminering på arbetsmarknaden. Det är därför helt avgörande att lagstiftningen är utformad så att såväl små- som stora företag och arbetsgivare kan genomföra kartläggningen. Därför anser vi i KDU att nuvarande lagstiftning bör uppdateras efter Riksrevisionens förslag som innebär mindre arbetsbelastning för arbetsgivare och bättre anpassning efter arbetsgivarens storlek.

Det är också viktigt att påpeka att politiken inte kan lösa alla dessa problem. Det krävs en långsiktig värderingsdiskussion för att förändra hur vi ser på varandra och för att förstå större strukturella problem snarare än individuella mönster när det kommer till diskriminering kring lönesättningen.

Pensioner:

Gapet mellan kvinnor och mäns inkomst- och tilläggs pensioner har minskat från 50 procent 2003 till drygt 30 procent idag. En förklaring till detta är att den genomsnittliga pensionen bland yngre kvinnor är högre i jämförelse med äldre kvinnor. Skillnaden i inkomst- och tilläggs pension mellan män och kvinnor minskar ju yngre gruppen som studerats är. En orsak till varför kvinnors pensioner fortfarande är lägre är att kvinnor i större utsträckning arbetar inom yrken med lägre löner samt att de i högre grad arbetar deltid. Tiden med småbarn och uttag av föräldraförsäkring lyfts också ofta upp som en orsak till att kvinnor får lägre pensioner. Skillnaderna i allmän pension mellan kvinnor och män är 21 procent. För den genomsnittliga totala pensionen som även inkluderar tjänstepension och privat pension är skillnaderna däremot 31 procent. Något som delvis kan förklaras av att kvinnor i snitt har lägre lön och därmed mindre utrymme för sparande samt att engagemang och kunskapsnivå avseende pension och privat sparande är lägre bland kvinnor än män.

Vi i KDU vill se att skolan i större utsträckning lär ut privat sparande och pensionssparande för att fler unga ska ha förutsättningar att bygga sig en stark privatekonomi. Därutöver bör ISK-skatten sänkas så att fler småsparare har möjligheten att bygga upp en buffert och en ekonomisk trygghet.

Idag har nyblivna föräldrar möjlighet att aktivt avtala att dela parets totala pension mellan sig. KDU menar istället att detta bör vara huvudregeln och att gifta par istället aktivt får välja att fortsatt ha individualiserade pensioner. Möjligheten till att vara frånvarande från jobb i form av föräldrapenning eller VAB speglar föräldrarnas yrke. Alla har inte samma möjligheter att vara borta från jobbet exakt lika mycket. Staten kan, och ska inte, påverka inom vilken bransch eller vilket yrke kvinnor skall arbeta. Det är upp till den enskilde att avgöra vad som passar den själv bäst. Däremot är det politikens uppgift att i större utsträckning göra det möjligt att mer flexibelt kombinera familjeliv och arbete.

Sysselsättning:

Samtidigt visar statistiken att den främsta skillnaden mellan män och kvinnors löner förklaras av valet av yrke och sektor. Av anställda inom kommunal sektor var 75% kvinnor medan 60% av anställda inom privat sektor var män. Valet av yrke och sektor grundas i den enskildes vilja och strävan och är således ingenting politiken vare sig kan eller ska lägga sig i. Däremot är företagande inom vård och omsorg en bransch där kvinnors företagande dominerar. 63 % av företagen inom vård och omsorg drivs av kvinnor liksom hälften av företagen inom utbildningssektorn. De båda är branscher som inte sällan är föremål för ytterligare regelkrångel och statlig byråkrati. Detta försvårar möjligheter och förutsättningar att driva företag inom dessa branscher och innebär i förlängningen att det blir mindre attraktivt att driva företag i just de sektorer där vi oftare hittar kvinnliga företagsledare. Att förenkla möjligheten att driva och utveckla företag inom dessa branscher, är således också ett sätt att förbättra möjligheterna för kvinnligt företagande.

#stycke-10: Fackförbund driver inte sällan på för heltidsnorm på arbetsmarknaden som en jämställdhetsfråga. Förslaget motiveras med att kvinnor i större utsträckning än män arbetar deltid och istället tar ansvar för det så kallade obetalda hemarbetet. Ett resultat av detta blir att kvinnor får lägre pensioner. Samtidigt är sjukskrivningstalen höga bland kvinnor efter födseln av första barnet. Möjligheten att arbeta deltid den första tiden efter föräldraledighet är således en förutsättning för att kunna vara både förälder och komma tillbaka på arbetsmarknaden, utan att slita ut sig.

Utgångspunkten skall vara att alla människor, oavsett kön, själva får avgöra hur mycket eller lite de vill prioritera karriären. En del värdesätter karriär högt medan andra värdesätter annat högre. Detta måste alltid vara upp till den enskilde. Det skall vara en självklarhet att kunna bilda familj och att göra karriär. Detta är någonting många svenska föräldrar känner en stor stress inför. Målet med jämställdhetspolitiken ska inte vara att tvinga kvinnor att göra vad män traditionellt gjort på arbetsmarknaden. Risken är annars att sjukskrivningstalen fortsätter att öka för nyblivna föräldrar.

Kristdemokratiska Ungdomsförbundet erkänner det faktum att föräldraskapet påverkar kvinnor och män olika.

Nyanlända kvinnors etablering:

Arbete är en nyckel till integration. Men som kristdemokrater vet vi också vad möjligheten att få arbeta och bidra till samhället kan innebära för den enskilde. Det bryter ensamhet, utanförskap och skapar en social miljö för den enskilde att utvecklas i. Idag syns ett särskilt stort problem bland nyanlända kvinnor att komma i arbete och en avgörande roll i detta spelar den byråkratiserade Arbetsförmedlingen.

Enligt en rapport från Riksrevisionen 2015 konstateras att det tar 3–7 år för en nyanländ man att komma i arbete, medan det i snitt tar 9 - 11 år för en nyanländ kvinna. Enligt Arbetsförmedlingens egna utredningar tenderar kvinnors etableringsplaner att utformas till deltid, medan männens utformas till heltid. Hos arbetsförmedlingen får nyanlända män 77% av insatserna för arbetsmarknadsutbildning, 67% av insatserna för arbetspraktik och 85% av nystartsjobben. Det är tydligt att kvinnorna bortprioriteras av Arbetsförmedlingen och myndigheten lyckas inte med sitt uppdrag. I Kristdemokratiska Ungdomsförbundet anser vi att Sverige bör konkurrensutsätta Arbetsförmedlingen och tillåta privata aktörer. När motsvarande reform genomfördes i Australien medförde de nya utförarna en förbättring med 50 procent i antalet förmedlade jobb till långtidsarbetslösa.

Trygga anställningar:

Under #MeToo-vågen, som började hösten 2017, vågade tusentals kvinnor berätta om sexuella trakasserier inom arbetslivets olika branscher. Detta resulterade i en diskussion om vilket skyddsnät som finns för kvinnor som utnyttjas sexuellt inom arbetsplatsen. KDU anser att alla typer av sexuella trakasserier är oacceptabla. Det måste finnas stöd för de kvinnor som upplever sexuella trakasserier för att fler ska våga anmäla, utan att riskera sin anställning.

Kvotering av bolagsstyrelser:

Vi i KDU tar tydligt avstånd från all typ av statlig kvotering och positiv särbehandling. Att staten skall verka för och aktivt uppmuntra att företag och organisationer behandlar människor olika beroende på deras kön är att inskränka friheten och cementera kollektivism. I Norge, där kvotering av bolagsstyrelser infördes 2007, har inte heller lagstiftningen fått önskad effekt. Det är dessutom ett stort avsteg från en princip om att företag själva måste få avgöra självständigt vem som ska leda deras företag. Det är en fråga om äganderätt.

De som betraktar jämställdhet som lika utfall – inte minst de på vänsterkanten – har ofta presenterat förslag om kvotering i bolagsstyrelser. I debatten om kvotering av bolagsstyrelser har lyfts fram som argument att kvinnlig representation i ledande positioner också kommer främja andra kvinnor, samt att informell kvotering redan sker idag då män tenderar att välja in andra män. Vi tar tydligt avstånd ifrån den kollektivistiska idén om att endast de som delar någons yttre egenskaper kan agera i varandras intressen. Men också att strukturell diskriminering kan motverkas av strukturell och institutionaliserad diskriminering.

KDU vill:

- Att diskrimineringslagstiftningens krav på lönekartläggningar uppdateras för att minska den administrativa belastningen och bättre anpassas efter storleken på arbetsgivaren.
- Att arbetsgivare som begår systematisk lönediskriminering i större utsträckning skall åläggas kännbara vite motverka alla typer av kvotering och positiv särbehandling.
- Att premiepensionen skall delas lika mellan gifta par så länge inte ett aktivt val om individualisering har gjorts minska regelkrångel för att öka möjligheterna att starta och driva företag.
- Att privatekonomi och entreprenörskap ska ingå som kursmoment i samhällskunskapen i grundskola och gymnasium.
- Förändra gällande diskrimineringslagstiftning så att den inte omfattar perifera frågor som olika priser för kvinnor och män hos exempelvis frisören eller i taxin.

C) Familjen

Som Kristdemokrater anser vi att familjen är samhällets minsta byggsten. Familjen är i första hand en enhet och vi vet att barn som växer upp i trygga familjer där de lär sig om rätt och fel också formas till trygga personer. Politiken skall finnas till för familjerna, inte familjerna för politiken.

Valfrihet är en jämställdhetsfråga:

Föräldraförsäkringen infördes 1974 och ersatte den tidigare moderskapspenningen. Systemet med föräldraförsäkring omfattar betald ledighet motsvarande sjukpenning. Detta i syfte underlätta för barnet att vara med föräldrarna under sin första tid i livet. Sedan 1974 har systemet utvecklats och tagit en ny riktning till att idag omfatta totalt 480 dagar. Från 90-talet till och med idag har föräldraförsäkringen i olika omgångar ytterligare kvoterats. Detta innebär att staten "reserverar" dagar exklusivt för vardera föräldern. Har de båda föräldrarna inte möjlighet att ta ut sina reserverade dagar, brinner dessa inne. Det är inte möjligt att överlåta de 90 dagar som idag är reserverade till den andre föräldern. Motiveringen är att detta skall bidra till ett mer lika utfall mellan könen i uttaget av föräldraförsäkringen. KDU ställer sig starkt emot kvotering av föräldraförsäkringen eftersom det både underminerar jämställdheten och missar det faktum att systemet i första hand finns till för barnen.

Kvotering av föräldraförsäkringen innebär de facto att man misstror kvinnors förmåga att själva fatta rationella beslut över hur de önskar leva sina liv. Vi är alla olika människor och drömmer om olika saker, varför statlig styrning över hur kvinnor ämnar organisera sina liv är att utöva kontroll över kvinnan. Kvinnor är, lika väl som män, förmögna att fatta egna val.

Allt för många kvinnor känner press inför krav om att klara av att göra allt på samma gång. Politiken skall sträva efter att göra det enklare för kvinnor och män att få ihop familjepusslet. Ett steg i detta är att möjliggöra överlåtande av föräldradagar till annan närstående. Detta kan vara nödvändigt i de familjer där båda föräldrarna inte har möjlighet att vara hemma alla 480 dagar.

Alla familjer ser olika ut och har olika behov. Såväl ekonomiska som praktiska konsekvenser av de olika valen man gör kopplat till föräldraskapet spelar ofta en avgörande roll för beslutet. Därför är det viktigt att politiken stödjer och underlättar snarare än dikterar och styr familjen. Familjen behöver mer frihet, inte mindre. Det handlar om att möjliggöra flexibilitet när det kommer till föräldraförsäkringen, låta bli att begränsa alternativen i barnomsorgen samt sänka skatten och öka den ekonomiska friheten för barnfamiljer. Idag fungerar många familjer redan som en ekonomisk enhet med gemensam ekonomi. KDU vill därför införa frivillig sambeskattning, som inkluderar en sammanslagning av makarnas grundavdrag och en gemensam brytgräns för den statliga inkomstskatten.

KDU vill:

- Att föräldraförsäkringen ska vara fri och flexibel.
- Möjliggöra överlåtandet av föräldra- och VAB-dagar till en närstående.
- Uppmuntra till olika alternativ inom barnomsorgen.
- Utöka antalet barnrättsår från nuvarande 4 år till 5 år.
- Införa frivillig sambeskattning

D) Trygghet

Att kunna röra sig fritt ute är en frihetsfråga:

Enligt Brottsförebyggande rådets nationella trygghetsundersökning 2019 (NTU 2019) upplever fler än var tredje ung kvinna otrygghet att röra sig utomhus sena kvällar. Bland kvinnor uppgav 36 % att de känner sig otrygga utomhus och 10 % att de till och med avstår från att gå utomhus på grund av otrygghet. Bland män i samma grupp var det 19% som uppgav att de känner sig otrygga utomhus och 2 % att de avstår från att gå utomhus som resultat av detta. Att kunna röra sig fritt ute är en frihetsfråga. Det skall vara en självklarhet att kvinnor och män i alla åldrar kan röra sig tryggt utomhus oavsett tid på dygnet.

Även om politiken inte kan eller bör reglera människors beteenden och inställningar till varandra, är det avgörande att politiker upprätthåller en närvarande rättsstat. Därför måste polistätheten öka. Detta genom att öka antalet patrullerande poliser och ordningsvakter på såväl gator och torg, som i kollektivtrafiken. Ett annat sätt att förebygga brott är att öka polisens möjligheter att sätta upp så kallade trygghetskameror kring områden som upplevs otrygga. Exempel kan vara mörkklädda buskage, utomhusgym, eller mörka parker. Även stadsplanering i kommunerna bör utformas utifrån ett trygghetsperspektiv. Det kan handla om att vid frambyggnad av torg, exploatera marken åt aktörer som upprätthåller aktiviteter om kvällarna i nya bostadsområden, eller planera för insyn från gågator till parker.

Skärp straffen för vålds- och sexualbrott:

Antalet anmälda sexuella ofredanden har ökat och 2019 hade andelen som uppgav att man utsatts för sexualbrott tredubblats sedan 2014. Nästan var tionde kvinna uppger att de utsatts för någon typ av sexuellt ofredande. Under 2020 anmäldes över 9300 våldtäkter men endast 17% uppkarades. Fem av hundra fall leder till fällande dom enligt BRÅ. En anledning till att få anmälda våldtäktsfall utreds, är att de bortprioriteras till förmån för utredningar av andra grova brott. Detta är en fråga om den svenska polisens omfattande resursbrist men också om prioriteringar inom polismyndigheten.

Utgångspunkten måste vara att den som begår ett brott själv har valt att göra det. Varje människa har en moralisk kompass och förmågan att fatta ett rationellt val mellan det som är rätt och fel. Har man valt att kränka en annan människa, ska man också vara beredd att ta sitt straff för det. Därför menar KDU att rättspolitikerna måste utgå ifrån brottsoffrets perspektiv. Detta genom att avskaffa olika typer av straffrabatter så som mängdrabatten och ungdomsrabatten. Vidare bör den som begår brott under tiden ens asylansökan prövas få sin ansökan avslagen. KDU anser också att straffen för våldtäkt ska skärpas.

Våld i nära relationer:

Även om otryggheten att röra sig utomhus är utbredd, sker de flesta överfallen i hemmet av någon man känner. Enligt BRÅ sker 80% av det dödliga våldet mot kvinnor av någon brottsoffret känner. En studie från Göteborgs universitet visar att relationsvåldet är lika vanligt oavsett om det är mannen eller kvinnan som är förövaren. Våld i nära relationer sker bakom husets lyckta dörrar och är därför ofta svårt att upptäcka. De senaste fyra åren har i snitt 15 kvinnor per år dödat av en nuvarande eller före detta partner. Rädslan för våld riskerar att låsa fast kvinnor i destruktiva förhållanden.

Ett stort problem är dessutom att det inte finns tillräckligt med stöd för de män som blir utsatta för våld i nära relationer. I en rapport från BRÅ 2009 visade sig att det var mycket få män som anmälde våld som skett i nära relationer. Detta på grund av tabu och en rädsla att inte blir trodda på. Dessa män hade dessutom ett mycket lägre förtroende för rättsväsendet än kvinnor som blivit utsatta för våld i nära relationer eller män som blivit utsatta för våld i andra delar av samhället. Detta är ett stort problem som också måste tas på större allvar.

Det ligger i allas vårt ansvar att uppmärksamma om någon vi känner far illa. Ofta saknas polisanmälan eller rapport om att våld förekommit även om vetskapen funnits hos socialtjänst eller psykiatri. Ett sätt att uppmärksamma att våld i nära relationer sker är att socialtjänst och hälso- och sjukvård informerar polis vid misstanke om brott. Således anser KDU att det bör göras lättare att bryta sekretessen mellan socialtjänst, hälso- och sjukvård och polis samt att de införs en anmälningsplikt när det kommer till våld i nära relationer. Alla kommuner ska även

garantera att det finns tillgängliga och skyddade hem för kvinnor och män som söker sig ifrån ett våldsutsatt hem.

Hedersrelaterat våld och förtryck:

FN:s generalförsamling antog 2001 en resolution om avskaffandet av brott i hederns namn (Resolution 55/66). Resolutionen fastslår att hedersrelaterade brott är en kränkning av mänskliga rättigheter. Hedersrelaterat våld och förtryck kan ta sig uttryck på olika sätt. Mot bakgrund av att hedersrelaterat våld ännu inte kommit att få en särskild brottsrubricering saknas tillräcklig statistik om antalet offer. Men antalet som lever under någon typ av hedersrelaterat förtryck uppskattas ha ökat. Enligt en studie från Göteborgs universitet m.fl. lever var sjätte niondeklassare i Sverige under någon typ av hedersrelaterat våld och förtryck. Att införa en särskild brottsrubricering för den här brottstypen skulle även kunna innebära en möjlighet att straffa fler personer när fler varit inblandade.

För oss i KDU är det en självklarhet att alla fritt ska få välja sin partner och sätt att leva utan att riskera att bli förföljd eller trakasserad. Både samhället och politiken har ett ansvar att stå upp för de flickor och pojkar som utsätts för hederskultur. Samtidigt har hedersvåld länge kategoriserats tillsammans med andra typer av våldsuttryck. Detta har lett till att de förebyggande insatserna sällan får verklig effekt. Sverige bör istället titta på det brittiska och norska arbetssättet som innefattar mer verksamhets- och departementsöverskridande arbete. I Norge har de även ett mer aktivt arbete vid utlandsmyndigheter. Storbritannien har även tagit fram en s.k. ”Forced Marriage Protection Order”, ett dokument som möjliggör rättsliga åtgärder mot en förälder som inte kan återföra barnet, alternativt visa var barnet finns, inom 48 timmar. Detta har gjort det svårare att gömma sitt barn, samt fungerat preventivt för att minska bortförandet av barn. Vidare bör information om hedersrelaterat våld och förtryck finnas på samtliga skolor. Lärare skall ha kunskaper om dess uttryck och samtliga kommuner skall garantera skyddade boenden med specialkompetens inom hedersförtryck.

KDU vill:

- Öka antalet patrullerande poliser och att fler brott utreds genom ökade resurser.
- Att fler kommunala ordningsvakter anställs när polisens resurser inte räcker till.
- Öka polisens befogenheter att sätta upp trygghetskameror kring otrygga områden.
- Att stadsplanering i kommuner även görs utifrån ett trygghetsperspektiv.
- Skärpa straffen för vålds- och sexualbrott.
- Slopa flera straffrabatter såsom mängdrabatten och ungdomsrabatten.
- Avskaffa den automatiska villkorliga frigivningen
- Göra det lättare att bryta sekretessen mellan socialtjänst och polisen, samt införa anmälningsplikt för att upptäcka våld i nära relationer i tid.
- Att kommuner garanterar tillgång till skyddade boenden för de som utsatts för våld i nära relationer.
- Att förenkla processen kring kontaktförbud och att hårdare beivra överträdelse av ett sådant.
- Införa en egen brottsrubricering för hedersbrott.
- Införa en särskild enhet som agerar mot tvångsäktenskap enligt brittisk modell.
- Att lärare och skolpedagoger undervisar i att upptäcka hedersrelaterat våld i tid.
- Att kommuner skall garantera skyddade boenden med specialkompetens inom hedersförtryck.
- Att informationsinsatser om hederskultur genomförs på skolor runtom i landet.

E) Hälsa, sjukvård och socialt

Förlossning:

För många är att bli förälder bland det största och finaste man får lov att uppleva under sin livstid. Däremot är många kvinnor oroliga inför förlossningen. En femtedel av alla gravida kvinnor upplever förlossningsrädsla, enligt norska studier. Inte bara i frågor om platsbrist, utan även kring förlossningsskador och sjukdomar. Varje kvinna ska ha rätt till en trygg och god förlossning. Därför bör staten ta över ansvaret för vården. Det krävs nationella mål och ett kompetenscentrum för förlossnings- och eftervården. Fler barnmorskor måste anställas och fler utbildas. Vid hemgång ska kvinnan erbjudas hembesök av barnmorska och alla ska ha rätt till en fast barnmorska, med ett team som följer kvinnan genom graviditet, förlossning och eftervård. Endast ett av tre sjukhus erbjuder alltid uppföljning efter en förlossning. Det ska vara en självklarhet att varje kvinna får lov att komma på återbesök för kontroll och eftervård, därför ska uppföljning vara en garanti på samtliga sjukhus.

Sjukvård:

Kvinnor dominerar i vård- och omsorgsbranschen. 19 av 21 regioner lider brist på barnmorskor och 17 regioner redovisar en brist på grundläggande sjuksköterskor i Socialstyrelsens årliga rapport om personalsituationen inom vården. De ovärderliga insatser som vårdpersonalen står för speglas inte i lönekuvertet och den höga belastningen gör arbetsmiljön mycket påfrestande. Vårdyrken behöver uppvärderas, lönerna höjas och de som jobbar inom vården idag behöver fler och bestående kollegor.

Forskning vad gäller många kvinnorelaterade sjukdomar och åkommor är eftersatt och kvinnor får ta smällen när förlossningsvården går på knäna. Det nuvarande regionala sjukvårdssystemet är idag utdaterat och klarar inte av att möta de utmaningar vi har i svensk sjukvård. Den regionala ojämlikheten är ett faktum och det är hög tid att reformera dagens hälso- och sjukvårdsorganisation.

Det finns utmaningar när det kommer till den sexuella och reproduktiva hälso- och sjukvården för män, både vad gäller tillgång, tillgänglighet och kompetens. Att den manliga motsvarigheten till gynekolog är androlog är inte lika allmänt känt. Det är fler flickor än pojkar som testar sig för könssjukdomar och många män lever med testosteronbrist utan att veta om det. Det är viktigt att öka kunskap om och tillgänglighet av vård för mäns sexuella och reproduktiva hälsa.

Psykisk ohälsa:

Psykisk ohälsa är ett utbrett problem bland både kvinnor och män och så väl unga som äldre. Folkhälsomyndigheten konstaterade 2018 att den psykiska hälsan i genomsnitt är sämre hos unga flickor än pojkar. Samtidigt är män överrepresenterade i självmordsstatistiken. Enligt Socialstyrelsens rapport 2017 valde drygt 840 män att begå självmord 2017. Det är i första hand regionernas ansvar att garantera tillgänglig psykiatri. Samtidigt lider vi av regional ojämlikhet idag där vi finner tydliga skillnader i väntetid beroende på var i landet man bor. På Gotland får 97 procent av de unga träffa psykiatrin inom 30 dagar medan motsvarande siffra i Västerbotten var 16 procent. Att väntetiderna för återbesök är två år i genomsnitt i landet ser vi allvarligt på. Statistiken för unga män är dessutom ännu mer oroväckande. Suicid är fortfarande den vanligaste dödsorsaken för män upp till 40 år. Politiken måste bli bättre på att se den psykiska ohälsa som finns hos män i samhället. Ensamheten är ett särskilt stort problem bland män. Enligt en undersökning av SCB uppger 17 procent av männen i Sverige att de saknar en nära vän. Jämställdhetspolitiken får inte vara enkelspårig och det ena könet får aldrig försummas till förmån

för de andra. Det är därför av stor vikt att också utmaningar och problematik som rör män lyfts och arbetas med.

KDU anser att regionerna har spelat ut sin roll som huvudmän för svensk sjukvård. Var du bor i landet ska inte påverka din möjlighet att få adekvat vård i rätt tid. Därför måste staten överta huvudmannskapet för sjukvården, vilket inkluderar psykiatri. Vi vill även införa en elevhälsogaranti som garanterar tillgänglighet till kurator antingen digitalt eller fysiskt om individen önskar det. Skolor bör även likt användandet av regelbundna fysiska hälsokontroller, genomföra regelbundna psykiska hälsokontroller. En värderingsdiskussion i samhället är också avgörande för att förstå varför flickor och pojkar har så stora problem med psykisk ohälsa idag. Ett långsiktigt värdegrundsarbete i hur elever och människor möter varandra är viktigt att ha genomgående i skolan och inte minst i utbildningsprogrammen för nyanlända elever. Flickor och pojkar ska få vara precis som de själva vill vara utan att politiken ska påtvinga olika beteenden.

Identitet och sexuell läggning:

Alla människor möter olika svårigheter i livet och behöver på olika sätt, i olika skeden i livet, samhällets stöd. Den enskilda medborgaren har rätt till samhällets stöd när den behöver det. KDU anser att civilsamhället har en viktig roll i att upprätthålla en god etik mellan människor. Politiken varken ska eller kan styra över hur människor kommer att bete sig mot varandra i det enskilda mötet mellan människor i vardagen men samhället ska finnas där för den som behöver det.

HBT+ personer är idag överrepresenterade i statistik över psykisk ohälsa, inte minst i självmordsstatistiken. KDU står för att varje människa har ett unikt och okränkbart värde oavsett kön, sexuell läggning, ursprung etc. Vi kommer aldrig acceptera att individer inte tillåts älska vem den vill, oavsett om det rör sexuell läggning eller hederskultur. KDU anser att samhällets stöd och anpassning måste finnas genom hela livet.

Att alla människor har en medfödd, okränkbar rätt till liv och frihet är en självklarhet. Det är också därför det är viktigt med att politiska beslut, som ofta är välriktade, inte ställer sig över professionen, särskilt när det gäller könsdysfori. Det har rapporterats om omfattande problem när det gäller behandling av könsbyte av barn. Vi ser därför mycket allvarigt mot de utredningar som presenterats angående behandling av barn till och med vid tolv års ålder. Kunskapen inom detta område mycket låg. Här måste därför politiken luta sig på den medicinska professionen och inta största möjliga försiktighetsprincip för att i första hand barn inte skall ta skada.

Genuspedagogik:

Under åren har införandet av genuspedagogik lyfts fram av såväl vänstern som liberaler. Idén utgår ifrån att barn är oskrivna blad som formas av sin miljö på förskolan. Det finns idag ingen tydlig definition av vad som skall omfattas av genuspedagogik i praktiken. Uppfattningarna skiljer sig beroende på vem man frågar. Det blir således ett pedagogiskt experiment med små barn. KDU anser att den viktigaste prioriteten måste vara mindre barngrupper så att barn i tidig ålder får känna sig sedda och lyssnade på. Vi tar därför avstånd från genuspedagogik som i första hand är ett politiskt experiment på små barn. Värdegrundsarbete i skolan är viktigt för att förstå och samtala om hur barn ser på och behandlar varandra. Detta arbete måste dock vara fritt från politiska experiment och borde luta sig på etablerade dygder och värderingar som borde lyftas fram.

KDU vill:

- Att regionernas sjukvårdsansvar avskaffas och huvudansvar för sjukvården tas över av staten.
- Att varje sjukhus erbjuder uppföljning efter förlossning.
- Att alla kvinnor ska ha rätt till en fast barnmorska och ett barnmorsketeam.
- Inför ett nationellt kompetenscentrum för förlossnings- och eftervården.
- Inrätta ett nationellt forskningsprogram på kvinnors hälsa och särskilt kvinnosjukdomar.
- Att skolor genomför regelbundna hälsokontroller för att upptäcka psykisk ohälsa i tid
- Att samhället, vid behov, skall erbjuda ekonomiskt och socialt skydd åt kvinnor som önskar att fortsätta en graviditet.
- Att polisen får större kunskap om diskriminering mot HBT+ personer
- Att kommuner ska erbjuda skyddade boenden även till utsatta HBT+-personer
- Att grundläggande sociala rättigheter ska följa den fria rörligheten för HBT+-par inom EU
- Stärka arbetet för att skydda unga HBT+-personer mot hedersvåld
- Att införa en nationell handlingsplan för att få ned suicidtalerna bland HBT+ personer.
- Motverka all genuspedagogik i grundskolan och förskolans läroplan

F) Internationellt

Som kristdemokrater anser vi att vi har ett medmänskligt ansvar, inte bara för dem i vår närhet, utan även för människor utanför Sveriges gränser. Sverige ligger i toppen bland världens mest jämställda länder. Vi har också en skyldighet att stå upp för utsatta grupper i andra delar av världen. En kristdemokratisk jämställdhetspolitik sträcker sig även utanför Sveriges gränser.

Utbildning:

Att stärka jämställdheten runt om i världen är ett av FN:s mål för en bättre värld före 2030. Ur ett globalt perspektiv framhålls ofta Sverige som ett framgångsrikt land i frågan om jämställdhet mellan könen. Detta ger oss en möjlighet att också vara drivande i arbetet för en mer jämställd värld.

Utbildning är viktigt som medel mot fattigdom. Av de som varken kan läsa eller skriva är 60 procent flickor. Antalet flickor som får möjlighet till undervisning har ökat men en utmaning finns i att hjälpa flickor att också stanna kvar i skolan. Var tionde flicka i Afrika söder om Sahara uppskattas stanna hemma vid menstruation. Dels på grund av social stigmatisering, och dels på grund av att skola och arbetsplatser saknar toaletter att tvätta sig vid. Men det kan också handla om kulturer där flickor tidigt gifts bort eller föder barn och därför anses vara bundna till hemmet. Organisationer som arbetar med att stärka kvinnor i dessa områden skall premieras. Biståndsorganisationer som till exempel delat ut gratis menstruationsskydd har möjliggjort för dessa flickor att kunna fortsätta gå i skolan trots menstruation och således kunna ta del av den utbildning de erbjuds. Men även organisationer som verkar för att öka spridningen av preventivmedel för att minska antalet ofrivilliga graviditeter i områden där abort inte är tillåtet bör uppmärksammas.

Kvinnans rätt till sin egen kropp:

Kvinnlig könsstympning är en livsfarlig sedvänja som ger flickor men för livet. Varje år könsstympas omkring fyra miljoner flickor i åldrarna fyra till elva år. Totalt beräknas över 200 miljoner kvinnor leva med könsstympning enligt UNICEF. Bland dem beräknas 44 miljoner vara under femton år gamla. Sedvänjan som härleddes 2000 år tillbaka är idag främst förekommande i

Somalia, Guinea, Djibouti och Sierra Leone. Ingreppet, som syftar till att kontrollera flickans sexualitet, görs oftast med smutsiga föremål så som oslipade glasskärvor eller vässade stenar. Detta leder inte sällan till infektioner som ger fysiska och långvariga skador på flickan. Sedan 1999 har straffskalan för utförandet av könsstympning skärpts i Sverige, så att den som utför ingreppet kan straffas med två till fyra års fängelse. Detta är positivt men det internationella arbetet måste öka.

Vi i Kristdemokratiska Ungdomsförbundet anser att Sverige bör tillämpa Frankrikes system med hälsointyg. Hälsointyget skall kunna tas med till hemlandet vid resa, och tydligt visa att könsstympning är förbjudet i Sverige. Intyget skall också visa att föräldrarna har ansvar för barnet och därför kan dömas enligt svensk lag. Detta för att preventivt minska antalet flickor som utsätts för ingreppet.

Antalet barnåktenskap har minskat internationellt. I Sydafrika som exempel, har fenomenet minskat från 50 procent till 30 procent, enligt UNICEF. Enligt de globala utvecklingsmålen fattade av FN skall praktiserandet av barnåktenskap ha upphört senast 2030. Målsättningen och utvecklingen är givetvis positiva och visar på att världen är på väg i rätt riktning, men mycket finns kvar att göra. Om utvecklingen inte snabbas på beräknas ytterligare 150 miljoner flickor under 18 år ha blivit bortgifta före 2030. Med en ökad migration till Sverige har även antalet barnåktenskap som identifierats i Sverige ökat. Det är här viktigt att ta tydlig ställning och slå vakt om vilka värderingar som skall präglade vårt land och förväntas av dem som kommer hit.

KDU vill:

- Att kvinnor som kommit till Sverige och har blivit könsstympade erbjuds vård och stöd.
- Stärka arbetet mot kvinnlig könsstympning genom bland annat utbildning, bistånd och högre straff.
- Att Sverige, likt Frankrike, skall pröva systemet med hälsointyg.
- Att barnåktenskap ska vara förbjudet i Sverige och ska inte erkännas.
- Garantera att delar av biståndsbudgeten riktas till organisationer inom civilsamhället som arbetar med att på olika sätt främja utsatta grupper.
- Att i de fallen där människovärdet kränks någonstans i världen ska Sverige vara beredda att göra allt för att stoppa denna kränkning, ytterst om det kräver militära insatser.

G) Männen

Den jämställdhetspolitiska diskussionen har länge, förståeligt nog, fokuserat mer på hur kvinnor kan få större inflytande i samhället. Det har genom åren varit en viktig strid att ta. Än idag finns det stora jämställdhetspolitiska utmaningar att få bukt med. Ett resultat av de senaste årtiondenas jämställdhetsdiskussion och ett allt större fokus på identitetspolitik har inneburit att många utmaningar kring jämställdheten för män antingen har ignorerats eller blivit värre.

Identitetspolitiken, vars övergripande konsekvens är att ställa olika grupper mot varandra, är därför avgörande att bekämpa. Samhället har en skyldighet att stå upp för jämställdheten mellan alla människor i samhället vare sig det är kvinnor eller män som är berörda.

Idag finns det stora utmaningar för många män i samhället. Det börjar redan i en skola där unga pojkar halkar efter och får sämre resultat vilket också leder till att vägen till ett bättre liv kommer bli svårare i vuxen ålder. Män som dessutom jobbat med fysiskt tunga arbeten riskerar också att tidigt i livet drabbas av fysiska men. Fler män dör av arbetsrelaterade skador. Dessutom utgör män 94% av alla fängelseintagna och 62% av alla hemlösa, i Sverige.

Det är dags att också ta männens situation på större allvar. En ensam man i en bruksort som lider av slitskador från ett tungt arbete eller är arbetslös är inte mer privilegierade i samhället bara för att han är en man. Det viktigaste av allt när det kommer till jämställdhetspolitiken är att den ska bidra till ett gott samhälle där alla känner gemenskap, har ett sammanhang och upplever en meningsfull och trygg tillvaro. Utgångspunkten i den kristdemokratiska samhällsvisionen är att alla människor ges samma möjligheter till självförverkligande. Det gäller både män och kvinnor.

H) Feminism

Feminism är ett begrepp som omfattar en rad olika rörelser som på olika sätt talar eller verkar för jämställdhet. Det inkluderar såväl liberaler som kämpade för kvinnlig rösträtt och likhet inför lagen, som socialistiska kvinnor som ansåg revolution mot kapitalismen som nödvändig för att uppnå jämställdhet. Under 1900-talet utvecklades det vi kallar för andra och tredje vågens feminism som i större utsträckning utgick från postmoderna och socialkonstruktivistiska analyser av samhället och människan. Dessa strömningar har ofta visat sig vara svåra att förena med den kristdemokratiska idétraditionen. Olika rörelser med olika syn på samhället, individen, tillvägagångssätt, definition av jämställdhet har därför kommit att falla under begreppet ”feminism”.

Vi i KDU ser ingen nödvändighet i att kalla oss för feminister. Som Kristdemokrater sätter vi i människovärdet - människans unika och okränkbara värde - främst. Där inkluderas idén om människans lika rättigheter, möjligheter och skyldigheter. Vi anser det därför inte vara en nödvändighet att utöver detta använda andra begrepp som saknar tydliga definitioner. Det viktigaste är därmed inte om en enskild person kallar sig för feminist eller inte utan vilken politik som ska föras för samhället och inom jämställdhetspolitiken.